

Brita öppnar sitt fotoalbum och berättar om sin och småsyskonens uppväxt 1943 – 1956:

När jag annonserade min ankomst hösten 1943 var pappa förmodligen inkallad och mamma hade bra jobb som nybliven sjuksköterska, ett inte alldeles välkommet avbrott. Men det blev lysning på Luntmakargatan 28 med stor fest och farfar Elof köpte bostadsrätt på Pastellvägen 13, ett 7-vånings nybygge i Johanneshov nära Nynäsvägen.

Lena och Mats

Kusinerna Mats och Lena bodde några år på Blåsutvägen innan de flyttade till Råsunda med Filmstaden nedanför köksfönstret.

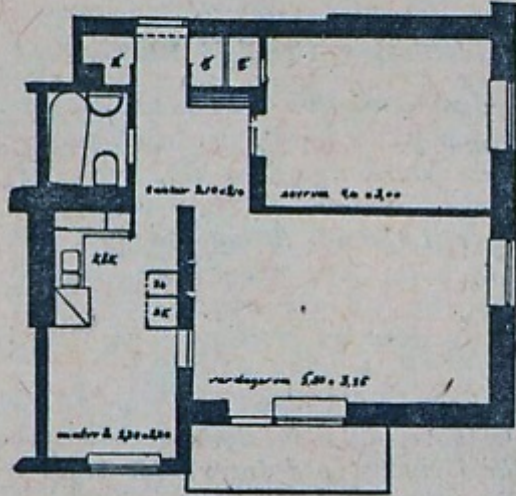
Annonsen nedan visar hur "Nya Gärdet växer fram med blandad bebyggelse".

Byggnadsingeniör Sten Måhl

bygger höghus vid
JOHANNESHOV
PASTELLVÄGEN 13, färdiga i
Sept. 1-, 2- o. 3-rumsvåningar t. salu:

	Grundbelopp	Årskostnad
1 r.	Kr. 2.800:—	1.100:—
2 r.	Kr. 3.600:—	1.420:—
3 r.	Kr. 4.000:—	1.600:—

Reella spekulanter få amortera halva insatsen. I ÅRSKOSTNADEN är inräknad amortering och nuvarande bränslekostnad. Upplysningar vid byggnadsplatsen söndag kl. 13—15, vard. kl. 17—19.
Försäljningsombud: S. THORESEN.
Tel. kl. 10-17 alla dagar 613910, 611411.

Här kan man läsa mer om hur **"Nya Gärdet växte fram i Johanneshov"** (text, bilder och karta).

Vår lägenhet var på 54 kvadratmeter om 2 rum och kök med badrum och balkong. I köket fanns en gasmätare som krävde polletter.

På den översta bilden diskar mamma i köket, på nästa sorterar hon i linneskåpet. Varje vår och höst gjordes grundlig storstädning.

I huset bodde många barnfamiljer. Vi kom och gick hos varandra, glömde ibland att låsa dörren till natten.

På bilden från trapphuset är husets alla påskkäringar samlade invid sopnedkastet. Man ringde på hos grannarna, önskade "Glad Påsk!" med en teckning – och så fick man lite godis. Inför julen hade vi luciatåg. Och i januari blev det

julgransplundring med varm korv.

Gården krattades av portvakten på lördagarna, en "helgmålssignal". En stilig gran ställdes i farstun till julen. Huset hyste även en blomsteraffär.

Nästa bild har pappa tagit från köksfönstret när Brita med dockvagn går på första vårpromenaden. En stor sandlåda låg skyddad bakom ett högt "berg" och bakom huset bredde en stor äng ut sig. I backen bakom huset åkte vi kälke.

Att cykla lärde jag lärde mig en vår efter att ha övat i vardagsrummet på min nya cykel . Det blev ett och halvt varv fram till pappas basfiol – utan en

skråma!

Efter vinterns inomhusträning i vardagsrummet var det fritt fram på ängen!

När "Nya Gärdet" projekterades, lämnade man mycket av naturen kvar med fruktträd, ängen, bergknallar med vattenpussar och syrenhäck som omgärdade det röda huset på Blåsutvägen, Skärmarbrinks gård. Ryktet gick att där bodde en häxa....

För att betala "hyran" gick man med ett kuvert till vice värden Lövegren på 6e våningen. Behövde han byta packning i någon kran, stängde han av vattnet i hela huset. Mamma skällde på honom – han kunde väl varna! Hon ville ha vatten till att göra välling till lillebror och fick till svar: "Du kan väl ta det som finns i muggen". När hon förstod vilken mugg det var fråga om, sa hon "jävla Lövegren!"en historia som återgetts åtskilliga gånger. På taket fanns en piskbalkong. En dag gick ryktet

– vet du vad Linne och Lunne gjort? Killarna hade tagit sig ut på taket och gått runt, 7 våningar upp. Vi hade oskyldiga fantasilekar inne ibland vindskontoren, men pojkarna försökte lura oss flickor för att dra ner underbyxorna i källarens mörker.

Utomhus lekte vi kurragömma bland bergknallarna, halli-hallå, spelade kula, klättrade i träd. Karin var Kalle Blomkvist..... Farligast var ”fyllisarna” som höll till i ett pilsnercafé lite norrut.

Inomhus blev halva sovrummet lekvrå, resten gav plats för barnens sängar sedan föräldrarna ”flyttat” till vardagsrummet.

Jag och min syster Karin hade dockskåp, spis och byrå för dockkläder, ett bord, vagnar och sängar för dockorna.

Dörrposten i barnkammardörren försågs med två stadiga krokar för trapets och romerska ringar. Här lekte pappa apa med Karin.

På bilden nedan matar jag min porslinsdocka Gunilla medan lillasyster Karin pillar på de levande ljusen.

Till julen klädde mamma en liten gran. Det var viktigt att städa undan leksakerna inför bäddningen med extrasängar. Man blev ordningsam. Här läser mamma godnattsaga för flickorna.

Men vi lekte i vardagsrummet också. Här hade

mamma gjort ett landskap med ladugård, kyrka och nysått gräs. Till julen omvandlades landskapet med fönstervadd och flingor. Kyrkan hade elektriskt ljus!

Och så lekte vi systrar skola med våra dockor.

Föräldrarna flyttade till vardagsrummet med sängar som blev som soffor i vinkel. Här fanns, förutom pappas basfiol, mormors sybord, bokhyllor och grammofon.

På bilden lyssnar Karin på stenkakor med Evert Taubevisor. Grammofonen hade skivväxlare och stålstiften behövde bytas.

Mamma sydde dockkläder och stickade i vardagsrummet.

Men hon umgicks också med grannen Vera vid en kopp kaffe – utan barn!

Det hände att pappa i rökrock, ingenjör och amatörfotograf, själv fastnade på bild.

På nästa bild läser pappa Stockholmstidningen med Brita 1945. När den såldes till LO 1956, bytte familjen till Svenska Dagbladet. Brita saknade serierna och försökte tjuvläsa dem i tobaksaffären men blev bortmotad.

En tid fanns i vardagsrummet ett litet piano, som såldes för att det stora pianot skulle få plats. Farfar betalade 1000 kronor. Jag lärde mig tårfylld noter, spelade "Bach for beginners" hos den stränge ungraren Wallenstein i Kärrtorp. Karin hade musiköra, men ville inte läsa noter. Hon lärde sig fuska, såg var pianofröken satte fingrarna på tangenterna.

Karin spelar på familjens pianola med assistans av Brita.

Här firar Karin och Per Olof, "Plappa", bröllop med en puss. Storasysterna Brita och Emma stod för kläderna.

Sen började vi skolan och världen vidgades.